

Република Србија
Аутономна покрајина Војводина

**Покрајински секретаријат за
урбанизам и заштиту животне средине**

Булевар Михајла Пупина 16, 21000 Нови Сад
Т: +381 21 487 4719 Ф: +381 21 456 238
ekourb@vojvodina.gov.rs | www.ekourbapv.vojvodina.gov.rs

БРОЈ: 140-501-703/2020-02

ДАТУМ: 4. август 2020. године

Покрајински секретаријат за урбанизам и заштиту животне средине, Нови Сад, Булевар Михајла Пупина бр. 16, заменик покрајинског секретара Александар Андрић, по решењу о овлашћењу број: 140-031-172/2016-3 од 25. јула 2016. године, на основу члана 11. став 2. Закона о процени утицаја на животну средину („Службени гласник РС“, бр. 135/04 и 36/09) у вези са чланом 114. став 2. Закона о заштити животне средине („Службени гласник РС“, бр. 135/04, 36/09, 72/09-др. закон, 43/11-одлука УС, 14/16, 76/18 и 95/18-др. закон), члана 28. став 1. тачка 7. Закона о утврђивању надлежности Аутономне покрајине Војводине („Службени гласник РС“, бр. 99/09 и 67/12-одлука УС), члана 15, 16, 23, 24, 25. и 39. Покрајинске скупштинске одлуке о покрајинској управи („Службени лист АПВ“, бр. 37/14, 54/14-др. одлука, 37/16, 29/17 и 24/19) и члана 170. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, бр. 18/16 и 95/18 – аутентично тумачење), поступајући по жалби удружења Регулаторни институт за обновљиву енергију и животну средину из Београда, ул. Краља Петра бр. 70/11, поднетој против решења Одсека за заштиту и унапређивање животне средине, Одељења за привреду, Градске управе Града Зрењанина број: IV-08-04-501-59 од 18. јуна 2020. године, у предмету одлучивања о потреби процене утицаја на животну средину, дана 4. августа 2020. године, доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба удружења Регулаторни институт за обновљиву енергију и животну средину из Београда, ул. Краља Петра бр. 70/11, поднета против решења Одсека за заштиту и унапређивање животне средине, Одељења за привреду, Градске управе Града Зрењанина број: IV-08-04-501-59 од 18. јуна 2020. године, као неоснована.

Образложење

Решењем Одсека за заштиту и унапређивање животне средине, Одељења за привреду, Градске управе Града Зрењанина број: IV-08-04-501-59 од 18. јуна 2020. године, утврђено је да је за Пројекат: „Комплекс објеката производних погона за производњу пнеуматика са пратећом инфраструктуром“ (Фаза 1: Објекат БО 009 Складиште готових производа ПЦР, Објекат БО 014 Складиште калуца за ПЦР гуме; Фаза 2: Објекат БО 010 Складиште готових производа ТБР, Објекат БО 022 Складиште калуца за ТБР гуме; Фаза 3: Објекат БО 033 Трансформација 35/10 kV и разводно постројење 10 kV, Објекат БО 034 Прикључно разводно постројење 35 kV, Објекат БО 036 Постројење за третман индустријских отпадних вода WWTP, Објекат БО 040.9 Водомер и станица за дизање притиска воде, Објекат БО 046 Мерно регулациона станица за гас МРО; Фаза 4: Објекат БО 015 Ресторан, Објекат БО 017 Складиште опасног отпада, Објекат БО 018 Складиште најлона и жице, Објекат БО 020 Радионица за поправку машина, Објекат БО 021 Складиште челика, Објекат БО 026 Складиште резервних делова, Објекат БО 028 Тест станица, Објекат БО 037 Ватрогасна станица, Објекат БО 041 Цевни мостови и развод, Објекат БО 042 Интерна бензинска станица; Фаза 5: Објекат БО 007 Производни погон камионских и аутобуских гума ТБР; Фаза 6: Објекат БО 006 Производни погон путничких гума ПЦР; Фаза 7: Објекат БО 011 Енергетски блок, Објекат БО 012 Енергетски блок, Објекат БО 013Б Спринклер станица Б (резервоари са објектом пумпне станице), Објекат БО 013Д Спринклер станица А (резервоари); Фаза 8: Објекат БО 043 Складиште готових производа ОТП и складиште

калупа ОТР/АГРИ, Објекат БО 044 Складиште готових производа АГРИ; Фаза 9: Објекат БО 008 Производни погон тракторских гума и специјалних возила ван друма ОТР, АГРИ; Фаза 10: Инфраструктура и спољно уређење), на катастарској парцели бр. 19249 (утопљене парцеле 15365/24, 15365/34, 15365/35, 15365/36, 15365/37, 15365/38, 15365/39, 15365/40, 15365/41, 15365/43, 15365/44, 15365/45, 15365/46, 15365/47, 15365/48, 15365/49, 15365/50, 15365/51, 15365/52, 15365/53, 15365/54, 15365/55, 15365/56, 15365/57, 15365/58, 15365/59, 15365/60, 15365/61, 15365/62, 15365/63, 15365/64, 15365/65, 15365/66, 15365/67, 15365/68, 15365/70, 15365/93, 15365/95, 15365/97, 15367/2, 15367/11, 15365/120, 15369/1, 15369/2, 15367/4) К.О. Зрењанин I, а чији је носилац „Linglong International Europe“ Д.О.О. Зрењанин, ул. Краља Александра I Карађорђевића бр. 2/IX, потребна процена утицаја на животну средину. Истим решењем одређено је да студија о процени утицаја предметног пројекта на животну средину мора имати следећи обим и садржај: 1) подаци о носиоцу пројекта; 2) опис локације на којој се планира реализација пројекта; 3) опис пројекта; 4) приказ главних алтернатива које је носилац пројекта разматрао; 5) приказ стања животне средине на локацији и ближој околини (микро и макро локација); 6) опис могућих значајних утицаја пројекта на животну средину; 7) процена утицаја на животну средину у случају удеса; 8) опис мера предвиђених у циљу спречавања, смањења и, где је то могуће, отклањања сваког значајнијег штетног утицаја на животну средину; 9) програм праћења утицаја на животну средину; 10) нетехнички краћи приказ података наведених у тач. 2) до 9); 11) подаци о техничким недостацима или непостојању одговарајућих стручних знања и вештина или немогућности да се прибаве одговарајући подаци. Одређено је да Студија о процени утицаја на животну средину садржи и основне податке о лицима, која су учествовала у њеној изради, о одговорном лицу, датум израде, потпис одговорног лица и оверу потписа печатом овлашћене организације, која је израдила Судију, као и да Студија о процени утицаја на животну средину садржи и мере превенције, приправности и одговора на удес, као и мере за отклањање последица, односно санације, те да опис мера за спречавање, смањење и отклањање сваког значајнијег штетног утицаја на животну средину обухвата мере, које ће се предузети за уређење простора, техничко – технолошке, санитарно – хигијенске, биолошке, организационе, економске и друге мере. Решењем је одређено и да програм праћења утицаја на животну средину садржи: 1. приказ стања животне средине пре почетка функционисања пројекта на локацијама где се очекује утицај на животну средину, 2. параметре на основу којих се могу утврдити штетни утицаји на животну средину и 3. места, начин и учесталост мерења утврђених параметара.

У образложењу је наведено да се носилац пројекта, кога заступа „Машинопројект Копринг“ А.Д. Београд, ул. Добрињска бр. 8а, обратио првостепеном органу захтевом број: IV-08-04-501-59 од 29. маја 2020. године, за одлучивање о потреби процене утицаја на животну средину предметног пројекта: „Комплекс објеката производних погона за производњу пнеуматика са пратећом инфраструктуром“, укупне нето површине комплекса објеката 382.577 m², уз који је приложио: Доказ о уплати републичке административне таксе, Графички приказ микро и макро локације, Идејно решење бр. 2019U059-IDR2 од марта 2020. године, Локацијске услове бр. ROP-ZRE-7166-LOC-1/2020 од 20. маја 2020. године, Препис листа непокретности бр. 24477 од 16. марта 2020. године и Овлашћење од 13.01.2020. године. Наведено је да је у складу са Законом о процени утицаја на животну средину о поднетом захтеву обавештена јавност путем оглашавања у средствима јавног информисања дана 5. јуна 2020. године и да је увид у податке и документацију из захтева било могуће извршити на званичној презентацији Града Зрењанина, те да је у року одређеном за јавни увид, достављено укупно 112 мишљења заинтересоване јавности да је потребна процена утицаја на животну средину, као и Петиција грађана: „Стоп за фабрику гума Линглонг, сачувајмо наш ваздух“ и да је по истеку рока, достављено 2 мишљења заинтересоване јавности. У образложењу је даље наведено да се предметни пројекат налази на Листи I и Листи II Уредбе о утврђивању Листе пројеката за које је обавезна процена утицаја и Листе пројеката за које се може захтевати процена утицаја на животну средину („Службени гласник РС“, бр. 114/08), у следећим тачкама: Листа I: Тачка 2. Постројења, подтачка 1) за производњу електричне енергије, водене паре, топле воде, технолошке паре или загрејаних гасова, употребом свих врста горива, као и постројења за погон радних машина (термоелектране, топлане, гасне турбине, постројења са мотором са унутрашњим сагоревањем и остали уређаји за сагоревање укључујући и парне котлове), којом је прописано да је за пројекте чија је снага 50 MW или више, обавезна израда Студије о процени утицаја на животну средину и Листа II: Тачка 11. Гумарска индустрија, подтачка

1) Постројења за производњу и прераду гуме и каучука и подтачка 2) Постројења за вулканизирање природног или синтетичког каучука уз коришћење сумпора или сумпорних једињења, којима је прописано да се за све пројекте може захтевати израда Студије о процени утицаја на животну средину; Тачка 12. Инфраструктурни пројекти, подтачка 1) Пројекти урбаног развоја - трговачки, пословни и продајни центри, којом је прописано да се за све пројекте укупне корисне површине веће од 60.000 m² може захтевати израда Студије о процени утицаја на животну средину; Тачка 14. Остали пројекти, подтачка 2) Постројења за управљање отпадом - одлагалишта и складишта опасног отпада, којом је прописано да се за пројекте капацитета до 10 t на дан може захтевати израда Студије о процени утицаја на животну средину. За пројекте чији капацитет превазилази наведени, примењује се тачка бр. 22 са Листе I Активности и постројења за које се издаје интегрисана дозвола у складу са Уредбом о врстама активности и постројења за које се издаје интегрисана дозвола („Службени гласник РС“, бр. 84/05), којом је прописана обавезна израда Студије о процени утицаја на животну средину; Тачка 14. остали пројекти, подтачка 2) Постројења за управљање отпадом – одлагалишта и складишта отпада који није опасан, којом је прописано да се за пројекте капацитета до 50 t на дан може захтевати израда Студије о процени утицаја на животну средину; Тачка 14. Остали пројекти, подтачка 3) Постројења за пречишћавање технолошких отпадних вода, којом је прописано да се за све пројекте може захтевати израда Студије о процени утицаја на животну средину. Даље је наведено да је обим и садржај који Студија о процени утицаја на животну средину Пројекта: „Комплекс објеката производних погона за производњу пнеуматика са пратећом инфраструктуром“ мора да садржи, одређен у складу са Законом о процени утицаја на животну средину и Правилником о садржини студије о процени утицаја на животну средину („Службени гласник РС“, бр. 69/05). У образложењу је наведено да је увидом у достављену документацију уз захтев и по спроведеном поступку разматрања захтева, првостепени орган узимајући у обзир: Закон о процени утицаја на животну средину, Правилник о садржини студије о процени утицаја на животну средину, Уредбу о утврђивању Листе пројеката за које је обавезна процена утицаја и Листе пројеката за које се може захтевати процена утицаја на животну средину, специфичности пројекта и локације, као и достављена мишљења заинтересоване јавности, утврдио да је за предметни пројекат потребна процена утицаја, као превентивна мера заштите животне средине, заснована на изради Студије и спровођењу консултација уз учешће јавности и анализи алтернативних мера, са циљем да се прикупе подаци и предвиде штетни утицаји пројекта на живот и здравље људи, флору и фауну, земљиште, воду, ваздух, као и да се утврде и предложе мере, којим се штетни утицаји могу спречити, смањити или отклонити, како прописује члан 2. став 1. тачка 5 Закона о процени утицаја на животну, па је на основу наведеног донета одлука као у диспозитиву побијаног решења.

На ово решење удружење Регулаторни институт за обновљиву енергију и животну средину из Београда је поднело жалбу.

Жалба је благовремена, дозвољена и поднета од овлашћеног лица.

У жалби се наводи да је поводом поднетог захтева инвеститора за одлучивање о потреби процене утицаја на животну средину пројекта: „Комплекс објеката производних погона за производњу пнеуматика са пратећом инфраструктуром“, који је заведен под бројем: IV-08-04-501-59 и објављен у међуопштинском листу „Зрењанин“ бр. 3539 од 5. јуна 2020. године, подносилац жалбе дана 15. јуна 2020. године доставио мишљење о том захтеву. Подносилац жалбе наводи да жалбу подноси из свих законом прописаних разлога, истичући као прво, да је решење издао ненадлежни орган, јер је чланом 2. Закона о процени утицаја на животну средину прописано да је орган надлежан за спровођење поступка процене утицаја онај орган који издаје одобрење за градњу, односно одобрење за извођење радова, а да је чланом 133. и 134. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/09, 81/09, 64/10—одлука УС, 24/11, 121/12, 42/13—одлука УС, 50/13—одлука УС, 98/13—одлука УС, 132/14, 145/14, 83/18, 31/19, 37/19 – др. закон и 9/20), утврђено да за објекте за прераду каучука на територији АП Војводине грађевинску дозволу издаје надлежни орган на нивоу АП Војводине. Подносилац жалбе сматра да ово произилази из захтева (Опис објеката и приказ технолошких процеса) где је описана вулканизација као „хемијски процес спајања каучука и сумпора при чему се ланчasti молекули каучука повезују у тродимензионалну просторно

мрежасту структуру, што има за последицу измену физичко – механичких својстава“, као и из дела захтева у коме овлашћени подносилац захтева наводи следеће: „Основна сировина која се користи у предметним објектима за производњу пнеуматика јесу гумене траке које настају као готов производ засебне технолошке целине – објекта ваљаре, који није предмет овог захтева, али ће бити изграђен унутар истог индустријског комплекса“. Подносилац жалбе истиче да према члану 137. Закона о планирању и изградњи, грађевинска дозвола се издаје за цео објекат, односно за део објекта, ако тај део представља техничку и функционалну целину, односно за више катастарских парцела или делова катастарских парцела за изградњу линијских инфраструктурних објеката. Према подносиоцу жалбе, из описа технолошких процеса датих у захтеву, јасно се може закључити да ваљара и производни погони наведени у захтеву представљају техничку и функционалну целину комплекса објеката производних погона за производњу пнеуматика – целину у којој се обавља производња пнеуматика, те да није могуће раздвојити ове објекте, представљајући их као самосталне функционалне целине за које се могу издати посебне грађевинске дозволе, јер исти немају никакву самосталну функцију и не би били ни изграђени без главног производног објекта, са којим и чине функционалну целину. Подносилац жалбе даље наводи да је предметни комплекс у складу са Уредбом о врстама и активности за које се издаје интегрисана дозвола („Службени гласник РС“, бр. 84/05) – 4. Хемијска индустрија; 4.1., под (з) синтетичка гума, а да је дефиниција постројења из члана 2. Закона о интегрисаном спречавању и контроли загађивања животне средине („Службени гласник РС“, бр. 135/04 и 25/15) „постројење јесте стационарна техничка јединица у којој се изводи једна или више активности које су утврђене посебним прописом и за које се издаје интегрисана дозвола, као и свака друга активност код које постоји техничка повезаност са активностима које се изводе на том месту и која може произвести емисије и загађење“, те да из описа карактеристика пројекта, произилази да су ваљара и предметни комплекс делови једног јединственог постројења за које је потребно обезбедити интегрисану дозволу, односно да ваљара и комплекс представљају јединствено постројење. Подносилац жалбе, као друго, наводи да у решењу није правилно примењен закон односно други пропис, јер у поуци о правном средству ожалбеног решења се наводи да заинтересована јавност може изјавити жалбу у року од 15 дана од дана објављивања обавештења о донетом решењу у средствима јавног информисања, али да је чланом 29. став 1. Закона о процени утицаја на животну средину прописано обавештавање јавности, док обавештавање заинтересоване јавности није прецизно уређено овим законом, због чега се у складу са чланом 34а сходно примењују одредбе закона којим се уређује општи управни поступак. Подносилац жалбе наводи да је првостепени орган био дужан да му лично, у складу са одредбама Закона о општем управном поступку, достави ожалбено решење, јер се он у претходној фази поступка легитимисао као странка у поступку, доставио је мишљење на захтев, а да је разлика између јавности и заинтересоване јавности јасно дефинисана у члану 2. Закона о процени утицаја на животну средину. Такође, сматра да има својство странке у поступку и према одредбама члана 81а Закона о заштити животне средине, као и чл. 44. став 3. Закона о општем управном поступку. Наводи да, у конкретном случају, подносилац жалбе као удружење које се бави заштитом животне средине, остварује право на здраву животну средину тако што преиспитује одлуке органа јавних власти које нису у складу са законима који обезбеђују право на здраву животну средину. Такође, исход поступка несумњиво утиче на интересе које подносилац жалбе заступа, између осталог и због чињенице да је поднео мишљење на захтев о потреби процене утицаја на животну средину и тиме показао да има интерес у поступку. Подносилац жалбе даље наводи да инвеститор у захтеву, наводећи да не постоје врсте флоре и фауне од значаја на које изградња и експлоатација пројекта може имати утицај, у потпуности занемарује чињеницу да се у непосредној близини од 2 км од предметног простора налази Специјални резерват природе „Царска бара“, који је обухваћен еколошком мрежом у складу са чланом 2. Уредбе о еколошкој мрежи („Службени гласник РС“, бр. 102/10) и да је инвеститор био дужан да таксативно и потпуно наведе мере којима обезбеђује спречавање, односно смањење, контролу и санацију свих облика загађења подручја Специјалног резервата природе „Царска бара“ насталих као последица производње и прераде гума, у складу са чланом 6, у вези са Прилогом 3. наведене Уредбе. Подносилац жалбе даље наводи да СРП „Царска бара“ спада у I категорију као заштићено подручје од међународног, националног, односно изузетног значаја и да према класификацији IUCN-а спада у IV категорију – Станишта и друга управљана подручја, а да у самом резервату обитава, гнезди се, насељава, приземљава, борави током миграција и лови 239 врста птица, да је ово подручје са највише врста птица у Републици Србији, да од укупног броја 207 врста спада у строго заштићене врсте према Правилнику о

проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива („Службени гласник РС“, бр. 5/10, 47/11, 32/16 и 98/16), те да је због свега наведеног, инвеститор требао сагласно члану 8. став 3. тачка 4. Закона о процени утицаја на животну средину, да уз захтев достави и услове Покрајинског завода за заштиту природе. Наводи да је инвеститор доставио само услове издате за потребе израде Плана детаљне регулације радне зоне „Југоисток II-A“ број: 03-1979/2 од 3. августа 2018. године, у којима стоји да „за све радове и објекте који нису обухваћени достављеном пројектном документацијом потребно је тражити посебне услове“ и „у радним зонама (за сада непознате намене, технолошке поступке и опрему, као и времена реализације) Планом су дефинисани основни блокови који могу бити подељени на мање целине кроз даљу разраду у простору“. Без ових посебних услова заштите природе, подносилац жалбе сматра да је захтев инвеститора неуредан и да је првостепени орган требао поступити у складу са одредбама члана 59. Закона о општем управном поступку и члана 9. Закона о процени утицаја на животну средину. Као треће, подносилац жалбе наводи незадовољавајуће образложење управног акта. Сматра да није сачињено у складу са чланом 141. Закона о општем управном поступку, јер првостепени орган наводи да је достављено 112 мишљења заинтересоване јавности да је потребна процена утицаја предметног пројекта на животну средину, не образлажући чињенично стање и доказе на основу којих је донео одлуку, нити разлоге који су били одлучујући код оцене сваког доказа, из чега произилази да мишљење јавности вероватно није озбиљно ни узео у разматрање. Подносилац жалбе указује да мишљење које је доставио није садржало само аргументе у прилог томе да је потребна процена утицаја на животну средину, већ и доказе да орган који води управни поступак није надлежан и да у захтеву постоје формални недостаци. Предлаже да другостепени орган, у складу са чланом 171. став 2. Закона о општем управном поступку поништи побијано решење и предмет врати првостепеном органу на поновни поступак.

Носилац пројекта, путем заступника, у одговору на жалбу наводи да свој одговор даје само у односу на део жалбе који се односи на ненадлежност, док за делове жалбе који се односе на то да у решењу није правилно примењен закон односно други правни пропис и на то да је издато незадовољавајуће образложење управног акта, наводи да не спадају у његов домен. У вези са надлежношћу органа, наводи да је надлежни орган за поступање у процесу израде и усвајања студије исти онај који је издао и одговарајуће локацијске услове, те да, како је локацијске услове издао Одсек за урбанизам Градске управе Града Зрењанина, нема сумње да је Одсек за заштиту животне средине у оквиру истог Одељења за привреду Градске управе Града Зрењанина, надлежан за поступање у процесу израде Студије, те да је жалба у том делу неоснована. У одговору на жалбу даље се наводи да је намера инвеститора да цео фабрички комплекс буде изграђен у три фазе, које представљају засебне технолошке и логичке целине, да сходно важећем Закону о планирању и изградњи инвеститор може прибећи фазној изградњи фабричког комплекса уколико фазе представљају логичку и технолошку целину, као и да је начин на који се одређује надлежност за процес прибављања услова, сагласности и дозвола, дефинисан тим законом. Наводи да у оквиру фазе 1 – Слободна зона (управна зграда), инвеститор је предвидео изградњу оградне ограде комплекса, управне зграде и зграде за рекреацију запослених, са циљем да се комплекс огради и да се створе услови за контролисан улазак унутар парцеле, на основу чега ће инвеститор бити у могућности да успостави слободну зону за даљу употребу, те да ниједан од ових објеката по својој дефиницији не учествује у технологији прераде гуме и каучука, а важећи Закон о процени утицаја на животну средину и Уредба о утврђивању Листе пројеката за које је обавезна процена утицаја и листе пројеката за које се може захтевати процена утицаја на животну средину, не предвиђају потребу за изградом Студије. Наводи да у оквиру Фазе 2 – Миксерско постројење, обухваћен је део фабричког комплекса у оквиру којег се врши прерада каучука и других сировина (чађи, силике, адитива...) у гумену траку, који је према чл. 133. став 4. и 134. Закона о планирању и изградњи, у надлежности Покрајинског секретаријата у Новом Саду. Гумена трака као полупроизвод за даљу производњу пнеуматика виљушкарима се транспортује из погона миксера у производне погоне на даљу прераду (Фаза 3) и описани процес унутар ове фазе је потпуно независан и самосталан процес који није технолошки повезан са осталим делом фабричког комплекса и може се одвијати и уколико се Фаза 3 овог фабричког комплекса не изгради. Исто важи и супротно, уколико би инвеститор пожелео, он може са других локација да на предметну парцелу допреми гумену траку и да започне даљи процес израде пнеуматика (као крајњег производа). Даље наводи да се у оквиру Фазе 3 –

Израда пнеуматика (прерада гумене траке), одвија даља прерада гумене траке у завршни производ, а надлежност за прибављање услова, сагласности и дозвола, сходно члану 134. Закона о планирању и изградњи, припада локалној самоуправи у Зрењанину, с обзиром на то да се производња и прерада гуме (гумене траке и пнеуматика као финалног производа) не налази у чл. 133. тог закона. Даље наводи да подносилац жалбе сасвим беспредметно покреће питање поседовања интегрисане дозволе и повезује га са надлежношћу поступајућег органа. Наводи да се у комплексу не врши производња основне органске хемикалије синтетичке гуме из Уредбе о врстама активности и постројења за које се издаје интегрисана дозвола („Службени гласник РС“, бр. 84/05) поглавље 4.1. Хемијска постројења за производњу основних органских хемикалија, под (з) – синтетичка гума, већ да се врши производња пнеуматика, као и да се наведена одредба односи на производњу основне органске хемикалије, а да се у оквиру фабричког комплекса она не производи, већ се довози као сировина. Наводи да се увидом у централни регистар надлежног министарства, у ком се налази списак постројења за које се обезбеђује интегрисана дозвола, може утврдити да се постојећи произвођачи пнеуматика у Србији не налазе на том списку, а да сви они имају идентичан производни процес као што је то у овом случају. Сматра да жалбу треба у потпуности одбацити као неутемељену.

Првостепени орган у одговору на жалбу наводи да су неосновани наводи жалбе да је решење издао ненадлежни орган, с обзиром на то да је чланом 2. Закона о процени утицаја на животну средину, прописано да надлежни орган јесте орган одговоран за спровођење поступка процене утицаја у оквиру овлашћења утврђених овим законом, и то: орган јединице локалне самоуправе надлежан за послове заштите животне средине – за пројекат за које одобрење за извођење издаје орган јединице локалне самоуправе, а да је предмет наведеног захтева за одлучивање о потреби процене утицаја на животну средину Пројекат: „Комплекс објеката производних погона за производњу пнеуматика са пратећом инфраструктуром“ и исти се односи на пројекат „Миксерско постројење“. У вези са наводима жалбе да у решењу није правилно примењен закон, односно други пропис, првостепени орган сматра да су неосновани и наводи да је поступио у складу са чланом 29. Закона о процени утицаја на животну средину, те да је о поднетом захтеву и о одлуци надлежног органа обавештена јавност путем оглашавања у листу „Зрењанин“, дана 5. јуна 2020. године, односно 18. јуна 2020. године, а да је јавности, заинтересованој јавности и заинтересованим органима и организацијама увид у податке и документацију из захтева носиоца пројекта, као и у одлуку надлежног органа, био омогућен на званичној презентацији града Зрењанина. У вези са наводима жалбе о обавези носиоца пројекта да уз предметни захтев приложи одговарајуће услове Покрајинског завода за заштиту природе, првостепени орган наводи документацију која је приложена уз захтев, затим да је одлуком органа утврђена потреба процене утицаја предметног пројекта на животну средину сагласно одредби члана 2. став 1. тачка 5. Закона о процени утицаја на животну средину и одређен обим и садржај који студија мора да има, те да су и ови наводи жалбе неосновани. Првостепени орган сматра да је разлоге за доношење побијаног решења образложио на јасан начин, да у образложењу побијаног решења даје одговор на све наводе, али да не понавља експлицитно сваки навод заинтересоване стране из укупно 112 достављених мишљења и детаљно не образлаже став у вези са истим, што је крајње логично и једино могуће решење у конкретном случају, јер би у супротном побијано решење било оптерећено сувишним понављањем навода сваке заинтересоване стране и образложењима првостепеног органа.

Размотривши побијано решење на основу навода жалбе, одговора на жалбу и остале списе предмета, Покрајински секретаријат за урбанизам и заштиту животне средине је утврдио да је побијано решење законито и правилно, а жалба неоснована.

Ово због тога што је чланом 2. тачка 2) Закона о процени утицаја на животну средину, прописано да надлежни орган јесте орган одговоран за спровођење поступка процене утицаја у оквиру овлашћења утврђених овим законом, и то: министарство надлежно за послове заштите животне средине - за пројекте за које одобрење за градњу пројекта издаје републички орган; орган аутономне покрајине управе надлежан за послове заштите животне средине - за пројекте за које одобрење за извођење издаје орган аутономне покрајине и; орган јединице локалне самоуправе надлежан за послове заштите животне

средине - за пројекте за које одобрење за извођење издаје орган локалне самоуправе. С обзиром на то да из списка предмета произилази да су уз предметни захтев за одлучивање о потреби процене утицаја на животну средину, достављени важећи Локацијски услови бр. ROP-ZRE-7166-LOC-1/2020 од 20. маја 2020. године за објекте који су предмет овог захтева и који су издати од стране локалне самоуправе - Одељења за урбанизам Градске управе Града Зрењанина, неосновани су наводи жалбе да је решење донео ненадлежни орган. Осим тога, према члану 2. став 1. тачка 20г) Закона о планирању и изградњи, привредно - индустријски комплекс представља целину која се састоји од више међусобно повезаних самосталних функционалних целина, односно катастарских парцела, које могу имати различиту намену у функцији производних, непроизводних или других привредних делатности, односно производње енергије. Надлежност за издавање аката за градњу у привредно - индустријском комплексу утврђује се појединачно за сваки објекат у оквиру комплекса.

Из списка предмета произилази да је првостепени орган правилно спровео поступак одлучивања о потреби процене утицаја на животну средину, сагласно одредбама чл. 8. – 10. Закона о процени утицаја на животну средину и да је правилно сагласно члану 29. наведеног закона, обавестио јавност о својима одлукама путем најмање једног локалног листа на сваком од службених језика који излази на подручју које ће бити захваћено утицајем планираног пројекта, односно активности. Наиме, првостепени орган је о поднетом захтеву обавестио јавност путем листа Зрењанин дана 5. јуна 2020. године, а о донетом решењу је обавестио јавност објављивањем обавештења у листу Зрењанин дана 18. јуна 2020. године. С обзиром на то да је првостепени орган о доношењу решења објавио обавештење у локалном листу, уз напомену на који начин заинтересована јавност може да се упозна са садржином решења и у ком року може да се изјави жалба против истог, неосновани су наводи жалбе да је првостепени орган требао лично доставити решење подносиоцу жалбе, с обзиром да је првостепени орган управо поступио према наведеним одредбама члана 29. Закона о процени утицаја на животну средину. Према члану 2. тачка 7) Закона о процени утицаја на животну средину, заинтересована јавност обухвата јавност на коју пројекат утиче или је вероватно да ће утицати, укључујући и невладине организације које се баве заштитом животне средине и евидентирани су код надлежног органа, а према члану 11. став 1. наведеног закона, носилац пројекта и заинтересована јавност могу изјавити жалбу против одлуке надлежног органа о захтеву за одлучивање о потреби процене утицаја. Из наведеног произилази да заинтересована јавност има својство странке у поступку, а обавештавање о донетим одлукама врши се у складу са одредбама члана 29. Закона о процени утицаја на животну средину, па су у том смислу и ови наводи жалбе оцењени као неосновани.

Према члану 2. став 1. тачка 5) Закона о процени утицаја на животну средину, процена утицаја на животну средину јесте превентивна мера заштите животне средине заснована на изради студија и спровођењу консултација уз учешће јавности и анализи алтернативних мера, са циљем да се прикупе подаци и предвиде штетни утицаји одређених пројеката на живот и здравље људи, флору и фауну, земљиште, воду, ваздух, климу и пејзаж, материјална и културна добра и узајамно деловање ових чинилаца, као и утврде и предложе мере којима се штетни утицаји могу спречити, смањити или отклонити имајући у виду изводљивост тих пројеката. Стога, не могу се прихватити наводи жалбе да је првостепени орган био дужан да у овој, првој фази поступка процене утицаја на животну средину, затражи од носиоца пројекта да прибави услове заштите природе, с обзиром на то да је побијаним решењем донета одлука о потреби израде студије о процени утицаја предметног пројекта на животну средину. Сагласно члану 2. став 1. тачка 6) наведеног закона, студија о процени утицаја на животну средину јесте документ којим се анализира и оцењује квалитет чинилаца животне средине и њихова осетљивост на одређеном простору и међусобни утицаји постојећих и планираних активности, предвиђају непосредни и посредни штетни утицаји пројекта на чиниоце животне средине, као и мере и услови за спречавање, смањење и отклањање штетних утицаја на животну средину и здравље људи. Побијаним решењем, сагласно члану 10. став 5. Закона о процени утицаја на животну средину, првостепени орган је одредио и обим и садржај који студија треба да има, тако да ће тај документ, између осталог, садржати и утицај предметног пројекта на флору и фауну.

Неосновани су и наводи жалбе који се односе на то да побијано решење није сачињено у складу са чланом 141. Закона о општем управном поступку, с обзиром на то да је у образложењу побијаног решења јасно наведено да су приликом доношења одлуке узета у обзир мишљења заинтересоване јавности односе која се сва односе на то да је потребна процена утицаја предметног пројекта на животну средину, као и да је на јасан начин одређена надлежност првостепеног органа за поступање.

Приликом разматрања жалбе имали су се у виду и сви остали њени наводи - примена и спровођење посебног поступка издавања интегрисане дозволе у складу са Законом о интегрисаном спречавању и контроли загађивања животне средине - за које је утврђено да не могу бити од утицаја на правилност оспореног решења и другачији исход ове управне ствари.

Полазећи од цитираних прописа и утврђеног чињеничног стања, утврђено је да је првостепени орган правилно поступио када је донео одлуку да је за предметни пројекат потребна процена утицаја на животну средину и одредио обим и садржај који студија треба да има.

Из напред изложеног, а на основу члана 170. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку, донета је одлука као у диспозитиву.

Упутство о правном средству: Ово решење је коначно у управном поступку. Против овог решења може се покренути управни спор тужбом која се подноси Управном суду у Београду у року од 30 дана од дана достављања решења са таксом у износу од 390,00 динара

Доставити:

1. Градској управи Града Зрењанина, Одељење за привреду
2. Удружењу Регулаторни институт за обновљиву енергију и животну средину, Београд, ул. Краља Петра бр. 70/11
3. За носиоца пројекта, заступнику „Машинопројект Копринг“ А.Д. Београд, ул. Добрињска бр. 8а
4. Архиви